

De verbouwing van...

Grote Kerkstraat 1

Er was veel achterstallig onderhoud dus halve maatregelen zouden niet voldoende zijn, daarom besloot Huibert Barons het grondig aan te pakken. Zijn ouderlijk huis, bestaande uit twee panden, wordt volledig verbouwd en opnieuw ingericht.

"Deze verbouwing is voor een groot deel zo ingrijpend omdat het moest, maar om doel is ook srijje keuze," legt Huibert Barons uit. Samen met zijn vriendin Marjolijn Kamslop, bij wie hij tijdelijk inwoont, geeft hij een routeleiding door de bouw. "Dit is mijn ouderlijk huis. Mijn vader heeft het pand op de hoek, nummer 3, gekocht in 1948 en twee jaar later laten verbouwen tot woning. Het pand ermaet kent ik nog van mijn jeugd en was toen in zeer vervallen staat."

Nieuwe hand

"Mijn vader kocht dit er in '53 bij en midden jaren '60 is het gekocht en opnieuw opgebouwd. Het zijn altijd twee huizen los van elkaar gebleven. Ik heb 30 jaar in Amsteldam gewoond maar ben in 2008, een jaar na het overlijden van mijn moeder, terug naar de Grote Kerkstraat gekomen. Die periode dat ik in Amsteldam woonde heb ik altijd een nauwe band met mijn moeder en het huis gebleven. Ik was er meer dan welkijk. Na twee jaar, in de zomer van 2010, heb ik Jan Visser, van De Educatie School benaderd om mij bij de verbouwing van het pand te begeleiden." "Inmiddels is het project in de afbouwende fase en zal Huibert over een maand of drie kunnen verhuizen. "Ik ben bijzonder tevreden over de begeleiding van De Educatie School en Amnonsbedrijf/West Priesland, ook al zijn ondernemers leveren echt appreciatie."

■ Er wordt al bijna een jaar verbouwd in de woning van Huibert Barons. Hier op de foto met zijn vriendin Marjolijn Kamslop

Isoleren

"Toen mijn moeder hier nog woonde, was er al veel achterstallig onderhoud, maar dat hebben we toen vooraf geschreven. Het was duidelijk dat het al werk niet zou volstaan. Een groot probleem was dat het pand op de hoek niet onderhouden was en daardoor verzakten, niet vrijend, want alles hier in dit stukje van Edam is aan het verzakken. Dit was echter een lastige kwestie, omdat het pand niet rechtstreeks verzakte, maar wel een zichzelf daardoor uit elkaar aan het trekken was. Omdat we nu onderzoek hebben gedaan toech te gaan funderen, bracht dit

heel wat met zich mee. De binnenwerkconstructie was in de jaren 50 op een betonnenplaat gezet, deze moest eraut. De binnenmuren hadden de dragende functie overgenomen. Voordat we deze eraut konden halen, moest alles gestabiliseerd en onderhouden worden. Omdat we alles gingen strippen, heb ik besloten om ook de andere woning, die opnieuw was gebouwd in de jaren 60, aan te pakken. Die was toch meer dan veertig jaar oud en alle vuurbranden knippen waren op één na, allemaal verniet. Ook alle dakpannen zijn er af gegaan om van buitenaf isolatie te kunnen aanbrengen."

Ruimte

In beide panden is een nieuwe constructie-op basis van houtskelkerven gekomen. "Alleen de buitenmuren zijn blijven staan, hierdoor kon ik opnieuw de instelling bepalen. De woning heeft drie lengtes, maar ik wilde meer gebruik maken van de breedte van de woning, daardoor wordt de totale oppervlakte beter gebruikt. Daarnaast wilde ik me qua woorgebiede meer op de toekomst oriënteren, in plaats van de straatkant. Mijn vader had de woning ingericht naar zijn eigen ideeën, op de situatie destijds. We waren een gezin met vijf, daardoor waren er verschil-

lende kleine kamertjes. Nu komt er meer uniformiteit, eenheid en openheid. De ruimte komt nu veel beter tot zijn recht."

Heidense klas

Rondom is dubbelglas gekomen, waarmee de raamindeling versimpeld kon worden. "Mijn vader heeft het huis willen historiseren door er kleine raaijes van te maken, in plaats van een raaije, had hij er vijftien gemaakt. Ik denk dat er in de hele woning wel 200 raaijes waren, alleen al qua oranderheid is dat een heidense klas." De mooie hait trap, waardoor Huibert's moeder er op hoge leeftijd kon blijven wonen, is gebleven maar beneden is de rest van de indeling ingrijpend veranderd. "Voorheen waren er beneden twee smalle doorgangen naar de andere woning, nu komen er grote schuifdeuren, die precies tussen de twee panden doorschuiven. Daardoor heb je veel meer breedtewerking en lichtinval."

30 jaar opruimen

"Bijna mogelijk, hebben we de woning grondreiniseerd, maar er is wel een bepaald karakter behouden gebleven. Mijn vader werkte graag met oude bouwmaterialen, dat zie je ook terug aan de gevel in de achterkant, daar heeft hij verschillende oude stenen gebruikt. Mijn vader is in 1980 overleden, hij had heel veel spullen en ik ben al drie decennia lang bezig met opruimen. Hoewel het echt anders is geworden, heb ik wel elementen van mijn vaders gedachtegoed behouden, anders had ik het beter kunnen slopen. Het is natuurlijk niet dertig jaar later, de omstandigheden zijn anders, maar ik denk dat hij het zeker kan waarderen dat ik de woning nog steeds heb en dit ermee aan het doen ben."

Grietje de Hoer